15 LA SUTĂ DIN ABSOLVENȚII I.E.F.S. CAD LA PRIMUL LOR EXAMEN: PREZENTAREA LA POSTURI

(Urmare din pag. 1)

precum și cu cadre a școlilor sportive și liceelor cu program de educație fizică. C.N.E.F.S.-ul se orientează, în primul rînd, spre acoperirea cerințelor de specialiști și tehnicieni pentru cluburi, federații, consilii județene. În raport cu necesitățile exprimate, cu posibilitățile catedrelor și cu dorințele studenților, se constituie grupele de specializare. În ceea ce privește repartizarea, aceasta se face tot în conformitate cu normele în vigoare, ținîndu-se seama și de considerentele care au stat la baza alcătuirii grupelor de specializare.

— Dumneavoastră ne-ați expus, la modul ideal, acest complicat mecanism cu ajutorul căruia candidatul ajunge să-și realizeze visul de a deveni profesor de educație fizică, cu specializarea pentru care crede că are aptitudini, chemare. În toate cazurile lucrurile se întîmplă așa cum ne-ați arătat? Nu există nici un fel de inconveniente, de situații în care dorința și posibilitatea nu se suprapun? Dispune, într-adevăr, I.E.F.S.-ul de cadrele necesare pentru a satisface toate necesitățile menționate?

— Fără îndoială, și în acest domeniu există excepții. Necesitățile nu concordă întotdeauna cu dorințele studenților, iar catedrele nu pot oferi, în unele cazuri, mijloacele de realizare a specializării în anumite ramuri sportive, îndeobște asaltate de studenți. Veți fi de acord că nu este normal să supradimensionăm într-un an o catedră, pentru ca în anul viitor să-i reducem activitatea în favoarea alteia spre care se îndreaptă, temporar, preferințele unei promoții. Există îndatorirea de a crea un echilibru, de a ne îndrepta atenția spre acele ramuri sportive care au o mai mare pondere în educarea fizică multilaterală a tineretului și spre acele discipline în care sportul de performanță solicită mai mult sprijinul specialiștilor cu înaltă calificare. Dirijarea fortuită, dacă ea există uneori, se petrece numai în cazul studenților care nu manifestă aptitudini deosebite pentru vreun sport. Așa cum spuneam, pe cei dotați catedrele îi preselecționează din timpul primilor trei ani de facultate. Trebuie să fie deci clar că studenții cu calități remarcabile, fruntașii, au posibilitatea să se specializeze în ramurile sportive preferate.

— Am ajuns — este, desigur, un fel de a spune — la momentul repartizării absolvenților. Cum se realizează aceasta?

— Ținînd seama de posturile existente, publicate de Ministerul Învățămîntului, Comisia guvernamentală repartizează absolvenții la locurile unde sînt așteptați să-și înceapă activitatea ca profesori de educație fizică. În ordinea mediilor, ei pot să-și aleagă postul pe care-l preferă. Aceasta pentru cei ce doresc să devină profesori în cadrul școlilor, liceelor, facultăților. Pentru posturile din cluburi și asociații sportive — de antrenori și tehnicieni — repartizarea se face în ordinea mediei generale și a aceleia de la specializare.

— Toți absolvenții se îndreaptă spre posturile ce le-au fost repartizate?

— Majoritatea... Aproximativ 85 la sută din absolvenții fiecărei promoții se duc la școlile și cluburile unde au fost repartizați pe baza preferințelor lor. Alți 10 la sută — desigur, procentele sînt aproximative — deși au acceptat repartizarea nu se prezintă la posturi. În sfîrșit, ultimii 5 la sută nici măcar nu vin în fața comisiei de repartizare.

— Căror cauze se datorează, după părerea dumneavoastră, această fugă din fața datoriei?

— Evident, printre cei 200 de absolvenți cîți are I.E.F.S.-ul anual, se află și oameni comozi, care nu vor să renunțe, în ruptul capului, la facilitățile pe care le oferă Bucureștiul. Unii dintre ei, repartizați în posturi foarte bune — de asistenți universitari la Oradea, de exemplu, sau în alte orașe, de profesori la licee cu renume, din Pitești, Tr. Severin ș.a. — au considerat că acest lucru n-ar fi pe măsura capacității lor, preferînd posturi inferioare calificării, unele în instituții care n-au nici o legătură cu specializarea atestată de diplomă. Dar, poate, nici nu trebuie să mai amintesc că aceste posturi sînt în Capitală... În total contrast cu această atitudine se află maniera în care știu să privească lucrurile majoritatea absolvenților I.E.F.S. Prof. Magda Mușat — fruntașă a institutului nostru — n-a acceptat postul de asistent universitar în Capitală, deși are părinții aici, pentru că a considerat că este mai necesar să meargă la facultatea de educație fizică a Institutului Pedagogic din Oradea, nou înființată, adică acolo unde se simțea o acută lipsă de cadre. Prof. Bazilides a cerut, și a obținut, repartizarea în orășelul său, Gheorghieni, pentru a se ocupa de viitorii hocheiști activînd astfel conform specializării din studențe. Șirul exemplelor acestor tineri, conștienți de misiunea pe care o au în societatea noastră, de datoria față de profesiunea pe care și-au ales-o este lung. Cu toate acestea, în fiecare an asistăm la o veritabilă tîrguială. Sînt asaltate locurile din Capitală (cele 22 din acest an au fost, desigur, insuficiente pentru a satisface dorințele), din județul Ilfov și Prahova, județe apropiate de București, în timp ce posturile dintr-o serie de județe care resimt nevoia cadrelor cu calificare sînt sortite să rămînă ani și ani fără ocupanți. Este cazul județului Argeș — nici unul din cele 42 de posturi la școlile generale oferite n-au fost solicitate, al județului Suceava — 3 cereri pentru 81 de posturi oferite, Caraș Severin — 17 posturi libere, nici un candidat, Bistrița Năsăud — 15 locuri vacante, 2 solicitanți etc. Trebuie spus fără ocol că în această direcție I.E.F.S.-ul n-a contribuit la remedierea situației în măsura posibilităților. Munca de educație, de influențare a opiniei studenților, de explicare a necesităților și a obligațiilor pe care le avem de a acoperi o zonă geografică mai vastă, toate acestea n-au avut eficacitatea dorită. Evident, pentru viitor se impune o amplificare a eforturilor, găsirea unor modalități mai eficiente. Sarcinile trasate de partid trebuie îndeplinite cu hotărîre. Pentru transpunerea lor în viață este necesar ca toate cadrele, pentru care statul face eforturi materiale deosebite — cheltuielile de studii pentru un profesor de educație fizică se ridică, în raport de specializare, la 60—70 000 lei — să se îndrepte spre sectoarele unde li se solicită prezența. Educația fizică — a cărei importanță orice profesor de specialitate o recunoaște și o susține cu înflăcărare — este un obiect ce trebuie să fie predat de cadre calificate nu numai în București, ci în toate colțurile țării. Așteptăm ca această chemare patriotică să găsească ecou în rîndurile absolvenților institutului nostru, pe care dorim să-i găsim în număr cît mai mare la posturile lor.

★

Interviul nostru cu rectorul I.E.F.S., tov. prof. univ. Leon Teodorescu s-a încheiat aici. El ne-a sugerat, însă, vizite la școlile unde sînt, sau ar trebui să fie, la posturi absolvenții din acest an și din anii trecuți, precum și la instituțiile fără nici o tangență cu sportul unde, surprinzător, și-au găsit adăpost cei ce au refuzat să onoreze încrederea pedagogilor lor. Le promitem cititorilor o informare detaliată, comentată, a ipostazelor în care îi vom surprinde pe unii dintre absolvenții I.E.F.S. la acest început de an școlar.

Surprize în prima etapă a campionatului divizionar

După cîteva luni de relache, puținii prieteni ai popicelor s-au reîntîlnit simbătă și duminică în jurul pistelor, asistînd la primele întreceri ale noului campionat divizionar. Etapa inaugurală a avut în desfășurarea ei două aspecte diferite: la fete, majoritatea partidelor s-au încheiat cu victoria oaspetelor, iar la băieți avantajul terenului a fost hotărîtor.

FEMININ

Voința București—Laromet București 2308—2266 p.d.

Derbyul feminin s-a încheiat cu victoria destul de comodă a echipei Voința. De la Laromet, doar Elena Trandafir a corespuns (422 p.d.), restul jucătoarelor evoluînd slab. O contribuție substanțială la obținerea succesului gazdelor au adus-o Constanța Marincea — 422 p.d. și Crista Szőcs — 400 p.d.

C.S.M. Reșița—Rapid București 2428—2535.

Feroviarele au cucerit toate punctele puse în joc grație excelentei comportări avută de maestra emerită a sportului Elena Cernat și de maestra sportului Florica Lăpușan, fiecare marcînd cîte 466 p.d. Gazdele au avut în Maria Stanca (439) și Maria Rus (420) cele mai bune jucătoare. **(I. PLĂVIȚU-coresp.).**

Voința Constanța — U.T.A. 2139—2204

Proaspăta promovată în divizia „A", Voința Constanța, a păsit cu stingul, fiind învinsă pe teren propriu de echipa U.T.A., pe care o întrecuse detașat în calificări. Insuccesul se datorează îndeosebi impreciziei dovedite de maestrele sportului Florica Biro (343) și Ecaterina Antonovici (359). De la învingătoare s-au evidențiat Voichița Babuțiu și Maria Nadaș. **(C. POPA-coresp. principal).**

Hidromecanica Brașov—Gloria București 2261—2343

Debutantele în divizie s-au comportat excelent, cucerind o frumoasă și nesperată victorie în fața redutabilei formații brașovene. În formă foarte bună s-au prezentat Ana Marcu (443) și Florica Neguțoiu (438), iar de la brașovence s-au detașat Ilse Schmidt (411) și Mariana Antuș (417). **(C. GRUIA — coresp. principal).**

Metrom Brașov—Voința Tg. Mureș 2120—2244 p.d.

MASCULIN

Flacăra Cimpina—Olimpia Reșița 5391—5004 p.d.

Degringolada fostei campioane a țării, Olimpia Reșița, continuă. Se pare că pauza dintre campionate n-a folosit reșițenilor ca să-și revină după insuccesele suferite în finalul sezonului trecut, ei fiind, pur și simplu, surclasați la Cimpina. Precizia în lansarea bilei, orientarea în rezolvarea diferitelor figuri la „izolate", dezinvoltură în jocul la „plin" — iată numai cîteva din elementele echipei lui Petre Purje, care au pus în totală inferioritate pe oaspeți. Doar întîlnirea directă dintre maeștrii emeriți ai sportului Petre Purje și Ioan Micoroiu s-a ridicat la un nivel spectacular corespunzător, ei oferind o întrecere extrem de echilibrată, în care primul s-a desprins de-abia la ultimele bile: 906—895 p.d. S-au mai remarcat de la învingători A. Șucatu — 920 și A. Vartic — 906. **(TR. I.)**

Petrolul Ploiești—C.S.M. Reșița 5250—4812.

Rafinăria Teleajen—Voința București 5187—5053.

Gaz metan Mediaș—Constructorul București 5144—4793.

Rapid București—Voința Cluj 5318—4992.

C.F.R. Timișoara—Voința Tg. Mureș 5000—0 (refuz de a juca!)

MECIURI DÎRZE ÎN ETAPA A III-a

(Urmare din pag. 1)

De altfel, despre comportarea nesatisfăcătoare a dinamoviștilor vorbește, elocvent, următorul bilanț: din cele 30 de meciuri, ei au cîștigat 8, au terminat la egalitate 3, prin descalificări 2, neprezentări 2 și au pierdut 16.

Iată rezultatele dintre cele patru echipe: **Steaua cu Rapid 27,5—12,5, cu Progresul 33—7, cu Dinamo 25—11; Rapid cu Dinamo 25,5—14,5, cu Progresul 23—17; Progresul cu Dinamo 18,5—17,5.**

T. RĂBȘAN

SATU MARE

Reuniunea s-a desfășurat într-o organizare bună, în sala Școlii forestiere din localitate, și a avut, în general, un bun nivel tehnic. Au dominat luptătorii brașoveni, care au cîștigat toate cele trei partide. Rezultate: **Steagul roșu Brașov cu Olimpia Satu Mare 24,5—15,5, cu Dunărea Galați 22—14, cu C.S.M. Cluj 25—15; Olimpia cu Dunărea 27,5—18,5, cu C.S.M. 22—14; Dunărea cu C.S.M. 21—15. (A. VERBA — corespondent)**

BRĂILA

Formația locală, Progresul, avînd în Iorga, Ciuciu și Moraru cei mai buni oameni, a cîștigat toate partidele întîlnirii: **19,5—16,5 cu Mureșul Tg. Mureș, 20—8 cu Metalul Tîrgoviște și 23—9 cu A.S.M.T. Lugoj. În celelalte partide s-au înregistrat următoarele scoruri: A.S.M.T. — Metalul 19—13, A.S.M.T. — Mureșul 17—19 și Metalul — Mureșul 18,5—13,5. (N. COSTIN — corespondent)**

GRECO-ROMANE

DISPUTE PASIONANTE LA BRAȘOV

Deși în sala de sport Armata din localitate a fost frig (spectatorii tremurau vizibil în tribune), partidele au fost deosebit de... înfocate. Și era de așteptat pentru că, exceptînd formația clubului Steaua, celelalte trei echipe din această grupă — C.F.R. Timișoara, A.S.M.T. Lugoj și Steagul roșu Brașov, dispuneau de forțe foarte apropiate. Steaua, alinîind garnitura standard — din care n-au lipsit campionii mondiali G. Berceanu și S. Popescu, cunoscuții internaționali I. Baciu, N. Neguț și I. Gabor — s-a detașat net în toate partidele susținute. A dispus de **A.S.M.T. cu 39—1, de C.F.R. cu 38—2 și de Steagul roșu cu 26—6.** A devenit, deci, cert că derbyul acestei ediții a campionatelor de greco-romane îl vor susține, la fel ca în ultimii ani, Steaua și Dinamo București, singurele echipe neînvinse.

Așa cum menționam la început, atracția grupei programate la Brașov a constituit-o triunghiularul A.S.M.T. — C.F.R. — Steagul roșu. Mai întîi s-au confruntat cele două formații bănățene. Întrecerea acestora a avut o desfășurare palpitantă, fără nici un fel de menajamente, fără nici un punct cedat cu ușurință. Avantajul a alternat pînă la penultima partidă dintre V. Gingă (A.S.M.T.), Gh. Miron (C.F.R.). De altfel, acest meci a declanșat un noian de neînțelegeri, proteste, gesticulări etc. încheiate, în cele din urmă, cu declarații scrise, contestații și cu o decizie care va fi supusă analizei Biroului F.R.L. Ce s-a întîmplat de fapt? Pe scurt: lugojanul s-a apărat disperat, timișoreanul a protestat la o decizie a arbitrilor fiind descalificat, iar la rîndu-le, conducătorii luptei (M. Belușica - București, V. Carasiniu - Deva, Gr. Suciu - Ploiești) au aplicat trunchiat prevederile regulamentului. Toți cei în cauză, după părerea noastră, au greșit, conducînd la un rezultat final **(15—13 pentru A.S.M.T. Lugoj)** discutabil. Asupra acestuia, însă, vom reveni.

În continuare, Steagul roșu, beneficiind de faptul că adversarii erau vlăguiți după întîlnirea lor directă, a cîștigat la scor, însă mult mai dificil decît s-ar părea: **33—7 cu A.S.M.T. și 21—7 cu C.F.R.** Luptătorii lugojeni și cei timișoreni și-au apărat cu îndîrjire șansele.

Costin CHIRIAC

GALAȚI

Reuniunea a durat mai mult de nouă ore, întrucît meciurile — în număr de peste 100 — s-au desfășurat pe o singură saltea. Cu toate acestea, am asistat la o serie de confruntări de bun nivel tehnic. Cel mai bine s-au comportat gălățenii, victorioși în toate cele trei partide. Rezultate: **Dunărea Galați — C.S.M. Reșița 25,5—14,5, cu Electroputere Craiova 20,5—11,5, cu Pescărușul Tulcea 25—15; Electroputere cu Pescărușul 23,5—16,5, cu C.S.M. 26—10; Pescărușul cu C.S.M. 20—16. (T. SIRIOPOL — corespondent)**

ȘI ACUM DERBIUL DINAMO-STEAUA

Al 22-lea campionat național de polo intră în „linie dreaptă", în această săptămînă urmînd a se desfășura ultimele două etape. Dinamoviștii sînt în mod practic din nou campioni, avantajul lor de trei puncte asupra echipei Steaua scutindu-i de emoții în partida directă ce va avea loc joi după-amiază. Oricum însă, cunoscută fiind marea rivalitate dintre cele două formații, meciul Dinamo—Steaua este așteptat cu mare interes. Clasamentul înaintea penultimei etape:

1. Dinamo	16	16	0	0	459- 52	32
2. Steaua	16	14	1	1	114- 46	29
3. Rapid	16	12	1	3	101- 43	25
4. Voința	16	10	0	6	97- 90	20
5. Vagonul	16	5	0	11	56- 75	10
6. Progresul	16	5	0	11	44- 77	10
7. Politehnica	16	4	2	10	62-109	10
8. I.E.F.S.	16	4	1	11	54- 88	9
9. Crișul	16	4	1	11	44-106	9
10. CSM Met. roșu	16	3	0	13	65-109	6

Programul complet al etapei de joi: Dinamo—Steaua, Voința Cluj—Rapid, I.E.F.S.—Crișul Oradea, Vagonul Arad—Progresul București și C.S.M. Metalul roșu Cluj—Politehnica Cluj.

● Clasamentul golgeterilor: **1. Cl. Rusu** (Voința) 40, 2. Zamfirescu (Dinamo) 28, 3. Urcan (C.S.M. Met. roșu) 26, 4—5. Zahan (Dinamo) și Lazăr (Rapid) 25, 6—7. D. Popescu (Steaua) și Popa (Dinamo) 24, 8. Kroner (Dinamo) 23.

„DACĂ NU VĂ PLACE!..."

Reuniunea hipică de duminică ar fi putut obține calificativul excelent — dată fiind spectaculozitatea probelor — dacă, suprinzător, n-ar fi intervenit anumiți factori care au falsificat pur și simplu rezultatele reale de pe pistă. Cel mai flagrant, socotim, s-a produs în ultima alergare, în care Hiparion, cîștigînd cu un avans clar față de Martin, ultimului i s-a atribuit de către arbitrii sosirii locul prim. Față de protestele publicului, și față de spectatorii care, traversînd pista, au cerut explicațiile de rigoare, tovarășul ing. Voinea, directorul tehnic al hipodromului, a dat un răspuns, după părerea noastră, plină de insolență: „Așa e rezultatul, dacă nu vă place, nu mai veniți la curse!" Pentru noi, ca și pentru marele public, rezultatul rămîne clar. La atîtea ore după disputarea alergării, susținem că a învins clar Hiparion! Sosirea a fost într-adevăr strînsă, dar prin miracol, aparatul fotografic n-a funcționat și faptul, deși constituia o OBLIGAȚIE din partea direcției hipodromului, n-a fost adus la cunoștința publicului! Fără cronometru electric, fără benzi (?), fără fotografierea sosirilor, — așa cred oare cei în drept că se mențin în pas cu mecanizarea? Alergările de cai, destul de lovite de soartă, că nu au pînă astăzi un hipodrom metropolitan, mai trebuie să suporte și erori incalificabile?

La cea amintită se mai adăugă una: Roua a ocupat locul secund față de Oglinda, în premiul Rișnov, și totuși — la sosire — rezultatul a fost inversat! Factorii din Consiliul superior al agriculturii care girează evoluția calificării cailor și se complac în situația de „n-aude, n-a vede" au totuși datoria morală să nu distrugă ceea ce a mai rămas dintr-o ramură adiacentă a sportului cu o vechime de 90 de ani în țara noastră, chiar dacă cursele de cai sînt la Ploiești!...

În încheiere, cerem scuze lui I. Oană, Al. Nacu, V. Gheorghe, Ion Niculae și N. Simion că, deși au condus frumos în cursele cîștigate, nu am putut să le atribuim elogiile meritate din cauza fenomenelor nedorite pe care le-am consemnat mai sus.

Rezultate tehnice: 1. Fibula (I. Oană), Filament, Efor 36,3, 2. Ilva Mică (Al. Nacu), Colina, Odinioară, 31,5, 3. Oracol (T. Marcu), Silva, Frunzar, 30,7, 4. Zagreb (G. Avram), Fruntașa, 34,8, 5. Baletista (V. Gheorghe), Oglinda, Roua 27,4, 6. Holiday (Ion Niculae), Seringa 32,4, 7. Făgaș (N. Simion), Hirtop, Iarba 26,7, 8. Martin (M. Ștefănescu), Hiparion 37,9.

Niddy DUMITRESCU

Uzina de anvelope „DANUBIANA"

cu sediul în București, Prelungirea șos. Olteniței nr. 181, Sectorul 5 (autobuz linia 44)

recrutează (băieți) absolvenți a 7—8 clase elementare, în vîrstă de 15—18 ani, pentru calificare prin ucenicie la locul de muncă în meseria de „Operator la fabricarea anvelopelor".

Înscrierile se fac la sediul uzinei pînă la data de 30 octombrie 1969.

Se primesc candidați din orașul București și județul Ilfov.

În timpul școlarizării se acordă o indemnizație lunară și abonamente tinerilor care au posibilitatea să facă naveta pe ruta București—Giurgiu și București—Oltenița.

Informații suplimentare se pot obține la Uzina de anvelope „Danubiana" — Serviciul Învățămînt, telefon 23 42 80, interior 154.

BAZAR HEBDOMADAR

Ați auzit? Vin Grecii!

Istoria noastră națională — măreață —, se distinge, printre altele, prin faptul că a cunoscut zguduiri dramatice cărora, fără false orgolii, puțini alții ar fi fost capabili să le reziste. Și, totuși, peste toate, noi am fost, noi sîntem, noi vom fi. Și vom fi întotdeauna noi înșine. Ne aducem și ne vom aduce, întotdeauna, contribuția de aur la patrimoniul istoriei universale. Acest lucru a fost, și este, și va fi cu putință — pentru că, la bine și la rău, am știut să ne păstrăm echilibrul.

Din istorie, în general, se spune, este cu putință să extragi toate învățămintele salutare. Luați orice manual de istorie, orice carte în care trecutul nostru zbuciumat este repovestit pe înțelesul oricui — și veți vedea că au fost momente cînd, sub tensiunea dramatică a evenimentelor, se clama „Vin tătarii!" — sau „Vin turcii!" Au venit, i-am înfruntat, au plecat. Noi am rămas aici unde sîntem, întregi și noi înșine. Sîntem în fața unei lecții a istoriei de importanță decisivă. Sîntem în fața unei lecții din care trebuie să desprindem, printre altele, o învățătură esențială: nici una dintre izbînzile noastre nu ne-a făcut să ne supraapreciem, să minimalizăm forța adversarilor.

Cum spuneam, din istorie — zic înțelepții — se poate învăța totul.

Printre istoriile zbuciumate ale zilelor noastre se înscriu și cele ale fotbalului românesc. În această istorie — sau istorii — zbuciumată, dar plină de speranțe, răsună acum un strigăt: „Vin grecii!"

Desigur, strigătul nu ne înspăimîntă. Dar, în ce mă privește, mi-e teamă de altceva. Mi-e teamă că, după ce i-am „executat" magistral pe portughezi, să nu ne închipuim că biletele pentru Mexic se află, încă de pe acum, în buzunarele naționalei noastre. Mi-e teamă ca nu cumva, după succesul împotriva băieților lui Eusebio, să nu ne considerăm automat plecați peste Ocean. Recentul 4-1 realizat de greci în fața „lacătului" (învechit) al elveților spune mult.

Înainte de toate, așa cum au venit la București și portughezii, grecii se prezintă la apel în ideea victoriei. Deci, nu ne va fi ușor! Deci, nu le va fi ușor! Este adevărat că nouă ne ajunge un meci egal. Ne ajunge pentru a ne califica — indiferent de ceea ce se va mai întîmpla în Mexic — între primele 16 echipe care, timp de 4 ani vor reprezenta crema fotbalului mondial. Dar, acum, după ce am arătat ce putem cînd este vorba de națională — nu de echipe de club! — nu mai e indiferent cum ne calificăm. Avem obligația să ne calificăm detașat, adică, pe scurt (și pe teren propriu): trebuie să-i învingem pe greci! Dacă se poate, să-i învingem la scor! Trebuie să-i primim ca prieteni, ca sportivi desăvîrșiți — ah, Răducanu! — cu toată ospitalitatea ce ne-a caracterizat întotdeauna. Putem împărți cu ei aproape orice — în afară de un singur lucru: victoria.

Așadar: „Vin grecii!" Îi așteptăm cu prietenie, cu inima deschisă, cu pîine și sare — dar, cu tot regretul, trebuie să-i așteptăm fără a le oferi nici o iluzie în privința rezultatului de la 16 noiembrie.

Al. CAPRARIU

Sprint final

Velodromul la sfîrșit de sezon (II)

Slabele rezultate pe care ciclismul nostru de pistă le obține în activitatea internă și internațională sînt — așa cum remarcam în prima parte a acestei retrospective — consecința unor stări de lucruri mai vechi. Printre acestea, baza organizatorică și procesul de instruire au o considerabilă pondere.

Velodromul românesc trăiește doar prin 4 secții: Steaua, Dinamo, Șc. sp. 1 și Olimpia... Federația de specialitate privește cu îngăduință faptul că o secție cu 3 antrenori, dintre care 2 sînt profesori de educație fizică, Șc. sp. 3, nu are o activitate permanentă pe pistă, că la clubul sportiv Voința dezinteresul este total, că în provincie nu adie nici un vînt favorabil (excepție Brăila) pentru ciclismul de velodrom. Desigur, s-ar putea spune că, neexistînd velodroame la Ploiești, Brașov, Cluj, Tg. Mureș și în alte localități unde ciclismul se bucură cît de cît de interes, antrenorii și sportivii din aceste centre ar avea o scuză valabilă. Se pune însă întrebarea: **n-ar putea găsi secțiile respective resurse** (așa cum găsesc cînd este vorba de probele de fond) **pentru a se prezenta la startul întrecerilor ce se organizează pe ovalul de beton de la Dinamo?** Fără discuție, posibilități sînt, dar lipsește cu desăvîrșire interesul. Și dacă federația închide ochii, atunci lucrurile sînt în regulă și merg în virtutea inerției pe făgașul dezagregării complete a ciclismului de pistă.

Lanțul slăbiciunilor continuă. Numărul mic de secții are ca primă repercusiune un număr redus de pistarzi. Acești așa-ziși specialiști ai velodromului sînt în majoritate „refugiați" de la șosea, oameni care încercîndu-și norocul în cursele de fond și neputîndu-se afirma au găsit adăpost la pistă. Vă imaginați însă că de la acești transferați nu se pot aștepta performanțe de valoare.

Se vorbește foarte mult și, în parte, pe bună dreptate de penuria de materiale evidentă și în acest sector al ciclismului. Dar tot atît de adevărat este și faptul că și puținele biciclete existente nu sînt folosite așa cum trebuie. Se află în mai toate secțiile biciclete (cadre) care zac de ani de zile nefolosite (unele cluburi le scot chiar la... vînzare), există piese care ar mai putea fi încă folosite de începători și juniori, care sînt aruncate la lada cu articole de reformă. Înainte de a ne formula pretențiile pentru sporirea inventarului ar fi bine să vedem dacă am folosit cu chibzuință tot ce avem. Și în această privință federația ar trebui să aibă un cuvînt de spus. Cît mai repede!

În ceea ce privește procesul de antrenament sînt multe de discutat. Am speranța că lucrurile vor fi analizate în profunzime de către colegiul central al antrenorilor. Pe această temă am însă cîteva observații personale. Este evident pentru oricine că pistarzii noștri n-au rezistență. Îmi mărturisea cineva că Trentin și Morelon parcurg la încălzire mai mult decît o fac pistarzii noștri la antrenament! Toto Gerardin are următoarea opinie despre modul cum trebuie să se pregătească un pistard: **„Cine își imaginează că un ciclist de pistă poate avea o viață ușoară se înșeală. El trebuie să muncească la antrenamente mai mult decît un fondist!"** Dacă și la noi s-ar pleca de la astfel de premise...

În fine, totala detașare a fondiștilor de velodrom este, de asemenea, o evidentă greșeală a antrenorilor noștri. Marii rutieri Merckx, Bracke, Gimondi includ în pregătirea și în programul lor competițional velodromul, așa cum au făcut-o altădată și performerii noștri Marin Niculescu, Virgil Mormocea, Iulian Gociman. De ce astăzi este ocolit — cu înverșunare aș spune — velodromul? De ce antrenorii cluburilor Steaua și Dinamo nu-și aduc rutierii să se pregătească și pe velodrom, să participe la acele probe care li se potrivesc de minune (semifondul, urmărirea individuală, demifondul cu antrenament mecanic)? O rezolvare a acestor chestiuni ar însemna nu numai o mînă de ajutor dată ciclismului de pistă, ci și un sprijin real acordat întregului nostru sport cu pedale.

Octavian AMZA
arbitru internațional

CUPA „VOINȚA" — A DESCHIS SEZONUL OFICIAL DE CICLOCROS

Pe un traseu variat, situat în împrejurimile Fermei-Roșia, de pe șoseaua Pipera, duminică numeroși bucureșteni, iubitori ai sportului, și-au dat întîlnire pentru a asista la întrecerile Cupei „Voința", competiție care a marcat deschiderea oficială a sezonului de ciclocros.

Bucurîndu-se de o bună organizare și în același timp de o vreme favorabilă, întrecerea a dat loc la dispute interesante. Cei peste 50 de concurenți au dovedit poftă de concurs (e firesc, sezonul de fond încheindu-se la noi prematur) și au făcut risipă de energie pe un traseu fără prea mari dificultăți.

În proba principală — a seniorilor — Marin Ioniță de la Steaua, a rulat... contracronometru, detașîndu-se din start. O bună impresie au lăsat, de asemenea, D. Stanca (Dinamo) și G. Negoescu (Steaua). La juniori mari, Ion Ajoghin și-a surclasat adversarii, iar la „mînji" Murineanu a avut atîta forță încît și-a permis să parcurgă un tur... în plus.

La sfîrșitul competiției au fost consemnate următoarele clasamente: **seniori** (7 ture — 21 km) — 1. Marin Ioniță (Dinamo) 50:33; 2. D. Stanca (Dinamo) 51:00; 3. G. Negoescu (Steaua) 51:00; 4. C. Popescu (Voința) 53:41; 5. S. Laibner (Dinamo) 54:28; 6. D. Ferfelea (Voința) 56:02; 7. Gh. Juravle (Olimpia) 56:06; **juniori mari** (5 ture — 15 km) — 1. Ion Ajoghin (Șc. sp. nr. 2) 38:18; 2. N. Gavrilă (Steaua) 38:51; 3. M. Popescu (Olimpia) 39:37; 4. S. Brezeanu (Șc. sp. nr. 2) 41:18; 5. Radu Stelian (Dinamo) 42:01; **juniori mici** (3 ture — 9 km) — 1. Viorel Murineanu (Șc. sp. nr. 3) 22:42; 2. M. Ferfelea (Steaua) 23:36; 3. M. Alexe (Șc. sp. nr. 1) 23:54; 4. A. Rusu (Olimpia) 24:16; 5. M. Roșu (Dinamo) 24:20; 6. S. Cristic (Șc. sp. nr. 2) 24:34; **semicurse** (un tur-circa 3 km) — 1. Mihai Pascu (Șc. sp. nr. 2) 8:10; 2. Constantin Diaconu (Unirea Giurgiu) 8:25; 3. Petre Minea (Unirea Giurgiu) 8:25; **turism** (un tur-circa 3 km) — 1. Vasile Țileanu (F.C.T.B.) 8:18; 2. Ilie Țigănilă (Unirea Giurgiu) 8:30; 3. Nicolae Stanciu (Unirea Giurgiu) 8:50.

Gheorghe DINU